

Läs och följ mé...så får du se...

hur vi hade dé...på min resa nr. 23 !!

....eller

HÖSTÖSTRESAN 2003

Inledning

Så var man då hemma igen efter sin tjugotredje och sista (!) höstöstresa. Har du hört det förut ? Kunde tänka mig det. Då ska jag genast rätta till detta och gå tillbaka till avslutningen av höstöstberättelsen 2002 där jag skrev följande limerick.

En gammal yngling från Gustavsberg
Som på resan försöker sätta färg.
Höstöst en 23:e gång
Blir kanske lite av ett tvång
Så känns det i alla fall i knän och märg

Tji fick ni, jag var inställd på att åka med, så blev det, och så får vi väl se om det blir någon reseberättelse av det hela också.

Som vanligt blir det svårare och svårare att "tota" ihop en rolig och bra berättelse. Jag ber redan nu om överseende för att det också som vanligt blir en massa klockslag och väderleksprognoser i texten. Men samtidigt är det måhända en liten ihågkommande del för alla, aha det var vi den tiden, då vet jag precis...Och så vidare...

Jag skriver på lite olika sätt. Ibland skriver jag i dåtid, ibland i nutid och ibland skriver jag precis som om du själv inte var med på resan.

Vad som hände i den andra bussen innan vi träffades i Budapest har jag inte några uppgifter om, därför inget skrivet. Jag har heller inte fått någon insänd text från dessa dagar.

Jag har som vanligt ett antal limerickar som jag försöka sätta in på rätt plats.

Däremot har jag fått väldigt lite skrifter från andra personer och likaså bilder. Vad gäller det förstnämnda har jag fått Göran Ekebjärs kåseri och rapport från Tony Millbrant. Som en liten extra bonus så skickar jag med Tonys rapport från Sydamerikaresan också.

Vad gäller bilder så har tiden sprungit ifrån oss allihopa. Pappersbilder är ute, idag är det finare grejer som gäller, läs digitalkamera.

All text som står i kursiv stil är skriven av Frode Konst och handlar till stor del om den tidpunkt på dygnet då jag själv låg och sov på "söta örat", det vill säga under "diskotekstiden".

Jag skall försöka lägga in några svartvita bilder i texten och som till stor del är tagna med min 49-kronors engångskamera.

Det finns även svart-vita bilder från Rune Rådeströms kamera.

För övrigt så hänvisar jag till bilder i slutet av reseberättelsen, som är tagna av Torill Svendsen (TS), Christer Henriksgård (CH), S O Jonsson (SOJ), och Frode Konst (FK)...

...samt en fantastisk bildrapsodi signerad Terje Gudbrandsen, som bland annat innehåller gruppnotet, de nya legendarerna och många, många fler bilder.

Det finns även en hel del bilder, både gamla och nya på Terje Gudbrandsens hemsida: <http://tegudbra.hos.online.no/hostost/> Den är väl värd ett besök, jag lovar.

Till sist så brukar jag här inledningsvis göra lite reklam för resan genom att du lånar ut ditt exemplar till klubbkamrater, vänner och bekanta. Eller kopierar den !

Hoppas du får en bra lässtund.....!!!

Deltagare

Bara en gång under min tid, sedan 1981 har varit fler resenärer. Det var min andra resa 1982, då vi var 115 glada resenärer som fick uppleva lyckan på höstöst. 1989 var vi precis lika många som i år. 107 (!) resenärer fanns med i bussarna, under hela resan, halva densamma eller andra delar av äventyret. Fördelning på dessa var: Svenskar 86 st, tyskar 11 st, norrmän 7 st, danskor 2 st samt 1 schweiziska. 27 av deltagarna var höstöstlegendarer.

Peo Bengtsson har bett att få skriva lite mer om våra tyska deltagare och det ska han väl få. Det kommer här:

Manfred Rittweger från Erfurt och Brigitte Schmiedeberg från Güstrow har ju deltagit i så många höstöstresor att båda blivit legendarer. Brigitte har ju till och med blivit "omslagsflicka" till reseberättelsen 2001.

WWOP:s Tysklandsagent Bernd Wollenberg försökte till årets resa att få med ännu fler tyska orienterare, och han lyckades så väl, att det blev sammanlagt elva, däribland Bernd själv med flickvän Katerina Wollmerstädt.

Brigittes son Nils med hustru Anke Schmiedeberg fanns bland oss.

Ingrid och Bernd Walter från Berlin var också med. Innan Bernd blev pensionerad var han general i Tysklands gränsskyddsorganisation och han hade varit chef vid det Berlinregemente där vi hade tävlingar, både för den långa resan, den 27 oktober och för den kortare resan, den 31 oktober.

Erika och Helmuth Conrad från Bad Schandau (nära tjeckiska gränsen) har mycket tidigare (i Peos ungdom) varit med i DDR-landslag och de har också varit arrangörer vid höstösttävlingar, senaste gången år 2000.

Den 11:e deltagaren – Anja Mattick från Dresden – är egentligen från Norge, där hon träffat sin svenske pojkvän Emil Wingstedt.

Så långt Peo Bengtssons inlägg....

Peo hade alltså lyckats bättre med planeringen i år och detta kunde man redan se och uppleva när vi lämnade Smålandskavlen. Jämfört med fjolårets resa var det här gänget mycket fräschare och spexigare.

Trots norrmännens åkande de senaste åren har gamla hederliga aktiviteter som t ex flaggviftning blivit bortglömt. Detta års juniorer bidrog inte med att återinföra precis detta, men hade istället andra alternativa spex (läs ballonger) och aktiviteter.

Att märka i år var att Thure Lundberg fick resa utan Åke Hall då årets resa krockade med träningen inför Vasaloppet. Åke åkte de 90.000 meterna första söndagen i mars på 8 timmar 57 minuter och 50 sekunder.

ÖverMorgondagarna

Morgondagarna Sofia Thorsson, David Runemalm och Jakob Lööf har skrivit en egen dagbok från resan. Den finns med i denna skrift.

Dom har dessutom tagit en hel del bilder som du själv kan gå in och titta på under adress: <http://hostost.nybrook.se>

Resrutt och tävlingar

Årets resa gick genom följande länder: Sverige, Tyskland, Tjeckien, Slovakien, Österrike, Ungern, Serbien och Montenegro (fast endast i den Serbiska delen), Bosnien-Herzegovina, Kroatien, Slovenien, Italien och Danmark. Vi tävlade i alla dessa länder utom i Sverige och Danmark, det vill säga tio länder med 19 olika tävlings-tillfällen.

Resultat

Samtliga har förhoppningsvis fått en resultatbilaga genom postverkets försorg. Finns posten kvar förresten ? Vad som saknas är Pivocupresultaten, men jag tog ett eget beslut att ”skippa” Pivo cup eftersom tiderna i Kranj (fick inga) och två gånger i Asiago inte är tillförlitliga. När det gäller Kranj förresten så sade man först att man var försenade tack vare trubbel med någon bilolycka. Senare efter Peos e-mail till arrangörerna lovade man skicka. Några dagar senare kom ett e-mail att man hade haft virus i datorn, men nu skulle vi minsann få resultaten. Det har fortfarande dessvärre inte kommit några. Jag tror nog att sanningen är att arrangörerna inte lyckades få fram några. Om ni kommer ihåg hade man eget elverk med sig ut vid starten. Vid ett tillfälle stannade detta och troligen försvann resultaten vid det tillfället.

Söndag 26 oktober

Fel hållplats och annan buss

Det sista jag gjorde på lördagskvällen var att ställa om klockan till normaltid. Vid uppvaknandet gjordes en sista kontroll av bagaget, kollar ut genom fönstret och såg några nakna snöflingor komma nerdansande från skyn.

Privatchauffören kommer och så bär det iväg mot cityterminalen i Stockholm för vidare befordran Jönköping kl. 08.45.

Bussen passar tiden och är i Jönköping kl. 12.40 och efter kontakt med Ingemar Carlund kan vi konstatera att vi och höstöstbussen kommer till samma plats som förra året vid samma tidpunkt. Vi väntar bara ett par minuter, då kommer det en buss från fel håll och som vi inte känner igen. Det är höstöstbussen !!! Två fel redan.

Vi drar vidare efter ett korvstopp mot Eksjö och Smålandskavlen, där ett 30-tal resenärer ska plockas upp. Behöver jag tillägga att vi åkte fel inne i Eksjö eller är det självklart för dig. Nåväl, kl. 14.15 är vi framme och efter kramar och pussar ”drog vi på stubben” mot Åhus och ålagillet.

Andra resenärer åkte till Smålandskavlen med klubben eller i egen bil. Tex Terje, som kvällen innan sprang nattävling i Göteborg.

Där vid bussen samlades alla gamla och nya bekantskaper till gemenskap och jämförde de etapper vi sprungit på kavlen och de prylar vi tagit med oss för att ha det schyst i två veckor.

Vad Terjes bil tog vägen ? Jo, den lämnade han kvar på TC....

Självklart blev det nu en presentation av deltagarna innan vi anländer till vårt första gemensamma mål, eller gemensamma måltid kanske man ska säga.

Innan vi kom fram till Åhus fick man – om man fortfarande hörde något – höra de första champagneskotten.

Bröderna Svensson bjöd som vanligt på både sig samt på välsmakande ål och tillbehör serverat på ett ”gäng” olika tallrikar och andra redskap. Gamla bekantskaper, som Bertil Nilsson dök också upp till denna festmåltid. En och annan tuting slank väl också ner på många håll. Allsången lyfter närapå taket. Det börjar likna HÖST-ÖST !

Kl. 22.45 skulle färjan ”Mecklenburg” lämna Trelleborgs hamn och Svea Rike för att föra oss mot kontinenten för ett par veckors bussåkande. Det gjorde den också.

I caféet sitter en långhårig person och dricker ”bärs”, det är legendariske, inte alls okände handbollsspelaren Staffan Olsson, med 345 landskamper innan EM, i bagaget.

Så börjas det: ”Kommer du ihåg då och då”, ”varför inte du var ju med”. Självklart var jag det men vilket år var det ??? Kommer inte ihåg allt tyvärr. Åren flyter ihop.

Strax efter midnatt kommer vi dock i säng i vår fyrbäddshytt. Båten skall vara i hamn kl. 05.45. Fan vad man har bråttom över Östersjön.

Måndag 27 oktober

1000 dragkedjor kl. 04.00

Som sagt båten kommer in redan kl. 05.45, men det hindrar inte Thure Lundberg från att gå upp kl. 04.00 och dessutom börjar han att dra i sina väskors dragkedjor. Vi som försöker sova kommer snart överens om att han måste ha dragit i dragkedjorna ungefär 1000 gånger. Det var som att förävas räkna får.

Precis när Thure lämnar hytten för frukost börjar Bosse Hedlund med samma procedur. Hu !

Ljuset kommer och det är klart, kallt och frost. Kl. 10.30 är det fortfarande minus 3 på termometern.

TYSKLAND

Tyskland är ett stort land
Militärområdeskarta som trollband
Eller gjorde den dé ?
Det vet ju du som var mé

Det är min tanke att skriva en liten vers för varje land vi kommer till. Den kan handla om vad som helst, tävling, fest eller annat. Versen, i detta fall, handlar om dagens tävling. Mer om den längre fram i texten. Då förstår ni, eller hur ?

En bit efter motorvägen utanför Rostock, det var där båten förtöjde, blir det tvärstopp på motorvägen. När vi stått stilla en kvart börjar trafikanterna runt omkring att bli oroliga och sätter sig och backar på motorvägen och vänder, såg farligt ut kan man påstå, speciellt på uppfarterna runt om oss.

Efter 35 minuters stillastående börjar så trafiken att rulla igen och efter en stund passerar vi en helt utbränd långtradare. Detta var boven. Vad är 35 minuter förresten om man jämför mot gränspassagera som vi haft förr om åren och som troligen kommer att komma även i år.

Den första tävlingen avgörs vid Blumbergs militärförläggning i Berlins utkant och därför i ett militärområde med individuell Motametod och med gemensam start. *Den världsberömda ”Wollenbergmatrosen” ordnar självklart rättvisa banor.*

Platt som på Gotland men inte lika rent. Eller som min schweiziske klubbkamrat i Gustavsberg sa när han nyss kommit till Sverige. ”Det var mycket kvistar på golvet”. SportIdent med mellantider fungerade inte, tyvärr. Apropå så är det ca 5 grader

varmt när tävlingen avgörs. Vinnare blev på långa Emil Lauri, på mellan Eric Tenland och på korta Rune Rådeström. Om fyra dagar skall deltagarna i nästa buss tävla på samma ställe, upptrampat och fint.

Här kommer nu de två första limerickarna, som båda handlar om Berlintävlingen:

I en tätbevuxen skog vid Berlin
Två män möttes bredvid en ruin
En for till gropan
Hörde ej ropen
”Var är ni ? Visa mig nu ditt svin”!

Vi befinner oss nu i Berlin
Och jag har slut på fantasin
Jag har sprungit för långt
I bussen är det trångt
Men jag diktar tamejfan bättre än Nils Ferlin

Efter dusch, lunch och öldruckande på förläggningen drar vi till Berlin och gör en bussightseeing på någon timme, *där vi åker ”Unter den Linden”, förbi ”Brandenburger Tor”, genom ”Tiergarten”, förbi ”Gedankniskirche”, över ”Potsdamer Platz” innan vi stannar vid en ALDI-butik och handlar in champagne, våfflor och andra prisvärda varor.*

Vi åker mot Dresden kl. 16.00 och det är 55 mil kvar till Brno och det är ”Stau” = Kö på tyska.

När vi så småningom hamnar i gränsen till Tjeckien är det som vanligt dags för ”Gräns-Pivocup”, den första på denna resa. Tiden blir 28 minuter och den första segraren heter Ingvar Braaten, *alias ”Trötter”.*

TJECKIEN

Att slott ligger högt ska ni tro
Även det i Brno
Efter tävling – morgonmat
Är det så vi ska ha't

Klockan är precis midnatt när vi gör ett matstopp på Mc Donalds någonstans i det tjeckiska riket. I närheten av Prag sades det. *Dom proteksjonistiska amerikanarna har tyvärr inte upptäckt att det finns Visa, EuroCard, Diners och annat. Här är det endast kruna man kan handla med. Tjeckiska kronor alltså. Efter att många har bytt pengar får alla något ”bränsle” för morgondagens morgontävling.*

Även ”morgondagarna” utnyttjade givetvis detta ”käkstopp”. Och vilken pli det på andra ungdomar nu för tiden...?...men det finns undantag bland orienteringsungdomarna.

Jag satt själv vid ett bord då en av dem kom och frågade ”finns det plats här” ? Ja, svarade jag förvånad. Och när det var slut-ätit får jag höra ”Tack för sällskapet”. Jag blev lite förvånad – det finns hopp även inför framtiden. Tack Karin, det gladdade ett 60-årigt hjärta.

Snabb och elegant, så snabbt att vi var framme vid hotell ”Slavia” i Brno för sovning redan (!) kl. 02.30. Men det är ingen fara vi har sovning morgon och ska inte tävla förrän kl. 08.30.

Tisdag 28 oktober

Euron införs i Slovakien

Idag skall vi tävla två gånger och dessutom i olika länder. Man sitter och funderar över om detta inte går att slå någon gång, det vill säga springa tre gånger i tre olika länder samma dag. Det borde gå. Vi får be Frode Konst titta på detta till ett annat år.

Nåväl kl. 08.00 är det minus 2 grader, men det är en fin morgon. Dessutom är det bara 100 -150 meter till startplatsen som ligger nedanför slottet ”Spilberk” i Brno.

Tävlingen är alltså en parkorientering runt och inne i slottet. Behöver jag säga att slot-

tet ligger på en höjd så alldeles platt var det inte. 16 kontroller skulle besökas på en drygt 3000 meter lång bana. Snabbast av dessa besökare var Oskar Malmberg som vann med en knapp minut före Emil Lauri och en dryg minut före Erik Modig. Det fanns bara en bana på denna tävling. På spinnsidan var Annika Lundström bäst (4 minuter efter Oskar Malmberg) före Karin Boström och Ulla Engelby.

Efter tävlingen var det dusch och frukost (!) på hotellet.

De snabba och nyfikna hinner med en stadspromenad, fönstershopping och kyrkobesök i den historiska stadskärnan innan vi kl. 10.45 äntrar vår kära buss igen för att resa vidare sydost ut mot Pezinok i Slovakien. Solen skiner och det ett par plusgrader nu.

Innan gränsen ska vi hinna med en gränspassage givetvis, det visar sig bli en ganska kort sådan. Vinnare blev Sven Lundbäck på 17 min. och hastigt och lustigt är vi i...

SLOVAKIEN

Karin slår alla killar
Det är nå't vi gillar
Och efter kalkon på fina fat
Blev det ännu mera mat

Vid 14-tiden är det så dags för ett nytt lopp i en öppen och lättlöpt terräng. Vi har hamnat vid ett ställe där det vimlar om sommarhus som ligger utspridda mitt ute i skogen. Väldigt charmigt från man säga. Är det måhända det "fina folket" från Bratislava (bara 20 km dit) som har sina sommarstugor här. Emil Lauri vann långa, Karin Boström mellan (bästa herre var två, dött lopp mellan Terje Gudbrandsen och Bengt Jonsson) och Rune Rådeström kortkorta banan. Bästa höstöstare på korta var Rune Gunnarsson med en tredje plats.

Denna episod hände i anslutning till tävlingen i Pezinok:

En H 50:a från Lidingös environger
Springer ofta öppet många gånger
Men i Slovakiens skog
En riktig bana han tog
Han kom ypperligt god fyra...utan
kalsonger

Under tävlingen gick alla banor förbi ett hus där dom STORA hundarna, med ögon stora som tenntallrikar bodde. När Jens Grevillius närmade sig vände han sig om och såg Anders Fries. Hans ångest för hundarna gav sig inte då han förstod att Anders Fries inte skulle mätta de hungriga hundarna om de kom loss. Jens vägrade springa vidare tills han skymtade en löpare med mer kött på benen.

Jag har glömt bort vad hotellet hette i Pezinok, ett svårt namn var det, men till middag fick vi i alla fall kalkon. Efter middagen var det så dags för "wein-abend" med ännu mera mat, men nu i form av sallader och snittar, å så vin förstås, i mängder.

Vintillbringaren från detta ställe finns numera i Hästhagen i Nackareservatets NV hörn.

De som fram på småtimmarna gick vidare till Sandra Bar fick vara med om en nyhet. Höstöstgänget införde nämligen Euron i Slovakien.

De som gjorde en visit på Sandra Bar denna kväll hade det mycket trevligt.

Vi som inte fröjdade "nannar" vid midnatt ungefär.

Onsdag 29 oktober

Träning inför Veteran-VM 2006

Gråkallt och + 2 grader och det är dessutom blåsigt och regn i luften. Idag ska vi dra till Wiener Neustadt i Österrike och vi kör kl. 09.15.

Tullen tar 18 minuter innan vi kommer in i "joddlarlandet" och vinnare i GränsPivocup blir idag Ulla Engelby. Vad händer förresten om man vinner i denna "tävling"? Egentligen händer ingenting annat än att få äran att vinna. I fjol korades en sammanlagd segrare, men eftersom vi åker så olika i år och med två bussar dessutom går det inte att göra en rättvis sammanställning. Men det är väl värt att vinna en "etapp" och få komma med i reseberättelsen.

ÖSTERRIKE

Att juniorer kan äta
Det ska ni veta
Spagetti i stora lass
Det behövs för hårda pass

När vi passerat gränsen så kommer faktiskt solen och det är varmt och skönt, ja i solen förstås.

Vi kommer att springa på en karta som ligger väldigt nära det område där Veteran-VM skall gå 2006. Vi får hoppas att snön är borta då, för den varan fanns det gott om i terrängen. Och ännu värre hade det varit om inte arrangören flyttat banorna till mindre snörik terräng. Vi är ganska högt upp i himlen som ni kanske förstår. *Frode noterar att Pinkafloeden i dalens botten dock inte ligger högre än 315 meter över havet.*

Tävlingen bestod av olika slingor denna dag så det fanns många segrare beroende på hur många man sprang. Dessa var Emil Lauri, Jakob Lööf, Karin Boström, Rune Gunnarsson, Ingrid Walter och Sven Lundbäck.

En Österrikisk limerick kommer här:

Tävling i Greissenfeld-Solgraben
Mercedezen stänka som Saaben
Man sprang A och C
Vid målet bjöds te
Mycket mjölksyra i allas ben

Efter gemensam dusch blev det spagetti-lunch och mjölkdrickande (det är otroligt hur mycket juniorerna kan äta).

Sedan efter inhandling av våfflor, öl, lejon, olika Halloweenartiklar och andra livsförnödenheter drar vi vidare mot nästa anhalt av resan. Nu ska vi till det landet där vi kommer att finnas de flesta hela dagarna under trippen nämligen...

UNGERN

Ladda upp med Voltaren
Så du orkar stå på dina ben
För senare i Budapest
Blir det nämligen fest

Vi kör vidare mot Ungern och Sümeg som skall bli vårt "hem" under de närmaste dagarna. Tullen tar 16 minuter och jag har tyvärr tappat bort segraren bland mina papper. Vi landar vid hotell "Kapitany" i stadens utkant kl. 18.45. Är det någon som säger emot när jag påstår att Kapitany kan översättas med kapten.

Efter en obestämbar (kött i alla fall) middag var det bara att dra sig hemåt i natten, cirka 400 meter, i ösregnet.

Vi kan kasta in en gränslimerick här:

En känd chaufför från Götet
Klarade galant gränsmötet
För mannen bakom ratten
Lyfter vi på hatten
Han är verkligen inte bakom flötet

Framemot kvällningen samlas yngre krafter för utgång till stadsvandring. I det dåliga vädret beslöts att borgen är ett lämpligt mål.

I släta skor, ljusa byxor, rock och regnmössa "glider" gänget iväg. Som orienterare är det raka vägen upp som gäller. Uppför en lerig slänt med lite gräs "staplar" vi uppför innan vi kommer in på den

stensbelagda "huvudvägen" som för oss upp till borgen.

Väl uppe med utsikt över stadens ljus i ösregn och kraftig vind är det inte tillräckligt att bara stå utanför. Karin klättrar upp på muren och försöker hitta ett hål att klättra in genom. Inget där och vi fortsätter längre bort.

I vinden och regnet på en blandning av halt gräs och lera förflyttar sig gruppen, med Karin i spetsen runt det ena hörnet efter det andra.

Efter en lång vandring har vi vandrat runt tre fjärdedelar av borgen. På toppen av det 25 meter höga stupet syns en trädörr på borgen, fast 15 meter längre bort på andra sidan branten.

Klättringen fortsätter, trädörren går att öppna och väl inne i borgen söker vi vägen mot toppen. Vallgraven passeras in i det inre av borgen, upp genom en del trappor och vidare upp till en ny avsats, där vi klättrar in i muren.

Och...precis när vi står där och skall titta ut genom skotthålen kommer en stor vilt skällande hund springande. Efter ett tag hörs fler skällande "bestar" som tydligen bor på borgen.

....regnet söker moder jord på samma sätt som tidigare på kvällen och vindens kraft uppe på borgens topp.

Äventyret är slut....

Torsdag 30 oktober

Svavelbad, kan de va nå't

När man vaknar konstaterar man att det är grått ock tråkigt men dessbättre har regnet upphört.

Vad vi inte såg i mörkret i går kväll var att vi bor vid foten av en stor borg, ligger högt förstås, och i närheten finns också ett stängt, något tivoliaktigt som går i Medeltidsstil. Även tornerspel gjorde man reklam för. Alltså kan man konstatera att detta ställe säkert är en mycket populär sommarstad.

Det ska vara kortdistans idag på förmiddagen. Det blir nämligen två skubb idag igen. Banorna nu på förmiddagen mäter 3 resp. 2,2 km och som sagt snabblopt. Oskar Malmberg vann långa på 16.02 och Rune Rådeström korta på 15.18. Men någon parktävlingen som var utlovat blev det inte, istället lättlopt skog. Faktum är att temperaturen stiger till +10 fram på eftermiddagen.

En liten limerick kanske passar in här:

En lurig orienterare från OK Pan
Från starten sprang som fan
Men redan vid första
Började han törsta
Sen höll det i sig hela dan

Lunch kl. 11.00 och sedan iväg till en mycket tuff bana, men med förkortade banlängder med start kl. 13.00. Långa banans 5,6 kilometer har en stigning över 400 meter. Trots detta springer Emil Lauri runt banan på 38 minuter och vinner överlägset. Terje Gudbrandsen stod som segrare på mellan och Rune Rådeström på korta.

TC under denna tävling kommer man ihåg av två skäl. Janne Dahlgren fotograferar "likhuset" vid stugan strax bredvid bussen och Sven Lundbäck utövar det legendariska att "krypa till korset". Rätt igenom en "hundskit" för övrigt.

Vi har en orientering kvar idag ! Den 3:e, jamen, lugn bara och det är dessutom inte i olika länder. Vi åker nämligen direkt efter tävlingen till Heviz för att bada i svavelbad. En jättstor anläggning med svavel-luktande vatten men mycket bra för krop-

pen sägs det. I vilket fall som helst så var det skönt men det luktade inte kul. Har för övrigt varit där förut.

Orientering ja, jo här tog ett 10-tal alla kontroller i den simorienteringen som inbjöds till. På väg till hotellet har det givetvis börjat regna.

Kvällen inbjöd till medeltidsafton för huggade spekulanter vid "vår" restaurang.

Ett gäng samlas i vår våning på "vår" restaurang och lyckades utrota Tokajerna med både tre och fyra "pluttonger".

"Stockholmsgänget" drog iväg till stan i regnet och hamnade på en pizzeria, och efter ett tag så hittade också "Tokajerna" dit. Som mest var det 24 höstöstare där.

Vi gamlingar drog oss tillbaka redan vid 22-tiden men juniorerna satt kvar ända tills dom blev utkastade. Detta berodde inte på några dumheter utan det var när man ville köpa de "krukor" man ätit ur. Ingen prutning här, ut bara !

De som valde medeltidsaftonen hade också en bra upplevelse med bra mat, trots att den var från medeltiden, måste ha varit gammal alltså.

Efter detta fick juniorerna lite abstinens på bussåkande, gick till Shellmacken för att inhandla bussfestartiklar, och tillsammans med Ingemar Carlund roade dom sig i bussen inför nattens fysiska provningar, som bestod av simning i hotellets "slimmiga" pool med påföljande önskerepris på borgklättringen natten innan.

Fredag 31 oktober

Ungern och gulaschsoppa, ett måste

Vi vaknar för en gångs skull – för första gången i Ungern – till fint väder och 7-8 grader varmt. Efter frukost drar vi iväg

kl. 08.30 till dagens tävling, som även den avgörs i tuff terräng i Keszehely. Kartorna förresten som vi sprungit på är desamma som under EM 2002. Är det därför som det är så tufft ?

Valfria kontroller, kontrollplockning och längre banor idag. Det hindrar inte Emil Lauri från att springa de 7,4 kilometerna på 52 minuter och vinna med 21 minuter. Dock är det många som "myglar" idag och laddar för "Spartacus cup". Sten Hjelm vinner mellanbanan och David Runemalm den korta banan. Att det var kontrollplockning visar att jag själv hade 15 kontroller på 3,3 kilometer och då kan man ju inte "springa runt" någonstans. Puh !

Apropå Emil Lauri så börjar man att fundera över hur många olika landslagströjor från andra länder han har att visa upp i skogen. En ny varje dag hittills, eller ?

Vi käkar lunch i stadens *bästa restaurang. En riktig jaktrestaurang där väggarna var "fullmatade" med massor av uppstoppade fåglar av olika arter.* Där aväter vi en utsökt Gulaschsoppa, var ska man äta det om inte i Ungern, Suveränt är ordet !!!

Juniorerna beställer in mjölk, cola och öl, vilket även skall dricka i nämnd ordning !

En del shoppar Voltaren på apoteket, receptfritt här.

På gatorna springer massor av "brudar" med inbjudningskort till kvällens "bara" aktiviteter.

Juniortjejerna ville bada i Balatonsjön, men det var tyvärr inte tid i Peos tidsschema. Men den typ av aktiviteter bör läggas in till nästa gång.

Vi reser mot Budapest kl. 14.40. Vi åker efter Balatonsjön i sol och 15 grader varmt och landar på välkända hotell "Garden" kl. 17.30.

Vad göra nu, vi har ju tid över. Jo, spår-vagn och tunnelbana till centrum är givet. Att åka gratis för ”korkade” turister är även det givet. Middag på ungersk res-taurang i huvudstaden och sedan hemåt i god tid före midnatt och laddning inför morgondagen.

Innan det var dags för sovning tänker jag köpa några vykort på hotellet för att skicka hem. Jag har bara en 5000-sedel (ca 450 Skr), men portieren ruskar bara på huvudet, den är gammal och inte värd ett rött öre. Blåsning !!!...och det skulle inte bli den enda gången...

Man kan kalla denna dag för en ”mellandag”.

Lördag 1 november

Kolla, här var TC 2001 !

Det är den första stora dagen, dagen då första etappen av ”Spartacus cup” skall gå av stapeln. Vid frukost, från kl. 06.30, dyker många nya, kända och okända ansikten upp. Det är flygresenärerna som kommit.

Kl. 07.40 drar vi iväg mot Csakvar och första etappen. Sista biten in till TC är inte värt att tala om, en tvåhjulig kunde knappt ta sig fram. Som tur var fanns en annan, längre väg ut, men bra också inför morgondagen. Faktum var att trots att det var betydligt längre gick det lika fort.

På väg till tävlingen säger Rune Rådeström plötsligt: ”Titta här var TC för två år sedan”.

Då frågar man, ”hur i helskotta kan han känna igen sig mitt ute i Ungern”? Snacka om lokalsinne.

Vid TC möter vi den andra bussen, den som åkte från Sverige fyra dagar efter oss, och som missade ålagillet i Åhus. Hittills har dom bara tävlat på samma som oss i

Berlin, resten av tiden har dom åkt buss. Många trötta ansikten i sikte.

Banorna är relativt tuffa, åtminstone de längre banorna, men det är rent på backen och på slutet av banorna är det alldeles platt. Men varför i hela fridens namn skall man ha så långt till start.

Henrik Eliasson vann H 20, Helmut Conrad H 60, Maud Sundén D 55 och Asta Sjöberg D 60. Emil Wingstedt och Emma Johansson var båda tvåor i resp. H -och D 21-elit.

En limerick från Spartacus cup:

En glad norsk pike från Imåstrakten
På flyget blev av med hela frakten
OL-dressen var ju bara väck
Nu skulle hon få springa näck
Om inte någon startat den förbaskade
klädesjakten

Hemåt och en sightseeing på 3 timmar i Budapest. Bland annat gjordes ett stopp upp vid ”Citadellet”. Det var en mycket givande sightseeing med förre Ungern-ambassadören i Sverige, Laszlo Deseö, som tolk. Dessutom på svenska.

På kvällen innan middagen prövades sju stycken legendarer för att se om dom var värdiga. Klockan har hunnit bli 17.45.

Så var det dags för gemensam middag, vi är ett 100-tal nu, alla legendarerna klarade provet och det tog inte lång stund förrän det var tomt vid juniorborden, nu är det Budapests nattliv som gäller.

Kvällens ”fixare” Pål Skogstjärn drog men hela gänget till ”Citadellet” i taxi. Inte hade han eller någon annan kollat i kalendern att det var ”de dödas dag”, vilket betydde att inget var öppet. Allt var ”tvärstängt”.

Emil Lauri och Oskar Malmberg hittade ett nytt ställe där ölen kostade 30 spänn

och drickorna 80 spänn (svenska rubler, förlåt kronor). Då detta upptäcktes blev vägen hem rätt snabb.

För oss gamlingar är det bara att ta sig upp till våning sex, tur att det finns hiss, och krama kudden, klockan är bara 23.00. Men i morgon är det etapp 2.

De nya legendarerna äro: Tony Millbrant, Susanne Lüscher, Rune Gunnarsson, Sten Hjelm, Sivert Axelsson, Göran Ekebjär och Kari Timenes-Laugen.

Söndag 2 november

Nära storslam i Spartacus cup

Avresa efter tidig frukost kl. 06.50 till den andra och avgörande etappen av "Spartacus cup". Det regnar men det är ett tiotal plusgrader. Åter är det långt till start och det gör inte saker bättre i regnet att starten är framflyttad över 20 minuter. Banorna är väl ganska lika gårdagen med platt avslutning.

Etappmässigt vann Henrik Eliasson H 20, Emil Wingstedt H 21 E, Nils Schmiedeberg H 35, Helmut Conrad H 60, Sture Josefsson H 70, Karin Boström D 20, Maud Sundén D 55 samt Asta Sjöberg D 60.

Busschauffören Ingemar Carlund får varje år av WWOP en födelsedagspresent, nämligen att springa orientering den dag han fyller år. Detta inträffade idag och Ingemar sprang in på en hedrande 22:a plats i klassen NYK. Någon form av nybörjarklass. Grattis på födelsedagen och till ett väl genomfört lopp. Hans första kontroll var inte att leka med. Den låg nämligen så nära starten att starttriangeln och kontrollringen hade "vuxit ihop". Tänk dig sedan att du är nybörjare och dessutom: "Var det någon av er överhuvudtaget som såg startpunkten utmärkt på stigen efter start ?

Sammanlagt togs fem segrar hem till bussarna, nämligen genom Hans Eliasson, Helmut Conrad, Karin Boström, Maud Sundén och Asta Sjöberg. Silver togs i respektive klass av Erik Skogh, Emil Wingstedt, Sivert Axelsson, Claes Sjöberg, Emma Johansson och Barbro Hugosson.

Lägger vi där till fem bronsmedaljörerna, Daniel Liljedahl, Terje Gudbrandsen, Peo Bengtsson, Gunnel Månsson och Torill Svendsen, så fick WWOP alltså 16 personer på "pallen". Bra va !

På TC åt man korvar, drack "glüwein" och andra godsaker.

Efter prisutdelning är det omlastning, det är 15 resenärer som skall hem till Sverige.

Kl. 13.30 var vi på väg mot nya mål.

Ingvar Braaten tyckte det var varmt under gårdagsnatten och lämnade sin jacka i en bar. Han tog med sig Terje i en taxi, besökte åter baren och se, jackan och allt innehåll i densamma fanns kvar.

Kl. 15.45 var vi åter på väg, och nu på riktigt mot gränsen...men, Ingemar vad har du för "glädjemätare" som visar hur mycket diesel som finns kvar. "Soppatorsk" är ett faktum.

I den "mindre lugna" bussen fixas det upp för ett riktigt "Haloweenfirande" och bussfestande. Med girlanger och dylikt, bland annat fladdermöss, lyckas det bli en liten champagnebussfest.

Gränspasseringen, som vanns av Håkan Mossberg, tog 26 minuter och kl. 21.30 siktade vi, efter en ganska trevlig bussfestsresa hotellet i Novi Sad, som heter "Duga"....!! Vi är nu i Serbien och det blir en tidig kväll, åtminstone för oss "gamlingar", vi som inte brukar vaka in nästa dygn.

SERBIEN

Synd om Peo ska man tycka
När man ser honom med krycka
Man kan ställa den bredvid
När man äter fältmåltid

Dom yngre krafterna ägnade sig den här kvällen åt att kolla staden både från insidan och ovasidan. Man tog sig ganska enkelt in i fler av de 20 våningar höga bostadshusen, tog hissen till översta våningen, hittade trappan till taket och började vandra därstädes.

Måndag 3 november

Var f-n är Leila ???

Sovmorgon. Tittar ut och ser någon jättestort och gult uppe på himlen. Det är solen. 15 grader varmt redan på morgonen. Under de senaste höstöstresorna har vi blivit bortskämda med att alltid få med oss ”kanonväder” till Serbien.

Hittar en affär och provar med att betala med en medhavd sedel. Som svar får jag en huvudskakning.

Det är eftermiddagstävling idag så därför blir det sightseeing i Novi Sad och självklart hamnar vi uppe vid en stor fästning, med fin utsikt över staden. Vi var här även 2000, då tillsammans med Leila. Vi saknar dig ! Vem Leila var ? Jo, en dam, av lite yngre årgång, som gjorde allt för att hon själv och hennes behag skulle synas så mycket som möjligt. Det skrevs många limerickar angående den eleganta damen detta år, ett par kommer här:

Ett dekolletage utan vadd
Det bor uti Novi Sad
Hennes namn var Laila
Peo han smajla
I munnen såg man varje gadd

Eller den här....

Sköna underbara Laila från Novi Sad
Hon älska 'båd' nojs och kladd
I en tryckare med Peo tändes lågan
Så hon ställde genast frågan
Peo, har du SportIdent som gadd

Här ser man att en av broarna som sprängdes av NATO (*dom jävla norrmännen*) för några år sedan är uppbyggd, en annan håller på att återupprättas medan den tredje bara visar bropelare än så länge. Den fjärde, pontonbron, är kvar, men skall väl också rivras och byggas om så småningom. Konstigt förresten att den ligger där den ligger, all pråmskeppning på Sava stoppas ju upp av denna bro.

Bara för att det är varmt, sommarskjortan har plockats fram, skall vi naturligtvis ner i underjorden under 1700-talsfästningen och promenera i delar av 16 kilometer långa gångar. Själva ”fortet” tog för övrigt över 100 år att färdigställa.

Eftermiddagens tävling avgjordes strax väster om huvudstaden och söder om Sava. Det visar sig vara en kombination av stads-OL, park-OL och vanlig OL, men väldigt snabblopt. *TC var förlagt till en SOS barnby.* Långa banans segrare, Mats Troeng, hade en kilometertid på 5,34 minuter. Melanbanan plus vanns av Elin Dahlin, melan minus av Jan Petter Laugen och den korta av Rune Rådeström.

Vår reseledare Peo Bengtsson har hittills sprungit med skadat ben och idag höll det inte längre. Janne Erikssons kryckor är vad som gäller i fortsättningen, tyvärr för den gode Peo.

Arrangören Zoran hade dagen till ära tryckt upp T-shirts med anledning av vårt besök, som självklart gick åt som smör i solsken. En lugn kväll med middag kl. 19.00, barbesök och sång avslutades sedan kvällen, det vill säga före midnatt. Vi får väl se om det blir någon *kursiv stil* efter denna mening.

Discokväll. Det anordnades en ordentlig hotellfest efter barens stängning. I rösten från "Norrtelje" roade dom flesta sig, t ex Mats Troeng, Britt Pirozzi-Forsell, Ulla Engelby, Susanne Lüscher och många fler.

De som inte klarade detta var hemma, vandrade runt i staden, klättrade in på privata tomtmarker, in i trappuppgångar eller upp på lastflaken på de lokala bilarna. Inget står i vägen när den gäller fantasi eller variation i aktiviteter.

Tisdag 4 november

Första "riktiga" gränspassagen

Den fina solen är borta, det är grådis men 10 grader varmt som gäller idag.

Vi lämnar Novi Sad kl. 09.45 för resa mot nya äventyr och numer dessutom i den "lustiga" och den "mindre lustiga" bussen. Det vill säga att de yngre åker i den "lustiga" och alla med vi "äldre" i den "mindre lustiga".

Vi reser en bit efter Sava och ser nu att det måste ha funnits 5 broar, inte 4 som jag påstod under gårdagen. En bit utanför staden ser vi de utbombade ruinerna (NATO igen) av TV-stationen som fortfarande står ouppbyggd.

Vi hinner inte åka så väldigt långt förrän den stora gula gör sin entré på himlavalvet och det blir genast ett 20-tal grader varmt.

Nu skall det tävlas i Nestin, som, som sagt, ligger efter Sava rakt västerut från Novi Sad. Man hade fört oss till ett TC och runt detta ser vi bara stora höjder, man kan väl säga som man brukar: "Typiskt kontinental orientering idag, va" ? Någon säger att Europas största område av trädet LIND, är just i det område vi nu befinner oss i.

Kartan var från 1991, men det gjorde inte så mycket, för ingen har väl satt sin fot här

sedan kartritaren gick runt här för att rita till den tävling som troligen gick här 1991-92. Jan Troeng, Kjell Einarsson och Rune Rådeström vann de tre olika banorna som bjöds.

Detta var tävlingen med dom bekanta och legendariska SERBISKA PLASTFICKORNA.

Det bjöds även på fältmåltid i form av hamburgare med tillbehör vid TC. Ett trevligt inslag som omväxling.

Någonstans i Serbien (tror jag) hände sig detta:

När bussen åkt över en å nämnd Pinka
En rondell passerades utan att blinka
Men chauffören ej svängde
Två Skogshjortar blängde
Varför måste han oss sinka

Så var det dags igen att förflytta oss, denna gång rakt söderut med destination tullen till Bosnien. Många var lite skeptiska och vi fick många olika förslag angående tiden för tullpasseringen denna gång. Går det fort eller...?

På vägen mot gränsen kunde man från bussen räkna upp de djur som skulle kunna fylla en hel djurpark. I trädgårdarna kunde man se:

- 1 Höna
- 2 Gås
- 3 Katt
- 4 Hund
- 5 Häst
- 6 Svin
- 7 Påfågel
- 8 Får
- 9 Ko
- 10 Anka
- 11 Struts

Vid 16-tiden var vi där och 2.19 timmar senare kunde vi resa därifrån, tullen alltså. Det behövdes en legendar för att ta dagens

hem tips, nämligen vår egen ”inkastare”
Christer Henriksgård.

Från gränsstationen mellan Serbien och
Bosnien apropå förra stycket:

Det var en man ifrån Klyftamo
Som gissat hur länge vi stilla sto´
Vid Bosniska gränsen
Men det var så lång´sen
Att ännu vi sitta i bussen å glo

BOSNIEN

I Bosnien är det OL-premiär
Självklart var vi där
Lopp i staden i skaplig trängsel
Och så ett och annat stängsel

Vi landar vid hotell ”Drina” i staden Bijeljina kl. 19.30 på kvällen. Efter middag var det dags att göra en liten inköpsrunda i staden, en stad som har lite av det där man alltid ser i denna del av Europa, det vill säga en stor blandning av gammalt och nytt både när det gäller gammal arkitektur och nyare upplysta stadsdelar.

22 personer får vi lämna av på vägen till staden, de skall bo på annat hotell. Det blir faktiskt enda gången under resan som vi är tvungna att bo på olika ställen. Betänk att vi är runt 100 personer.

Sängen väntar ganska tidigt...

...men inte för dom som ska ut på stan för att hämta in souvenirer (läs skyltar) till att utöka samlingarna.

Onsdag 5 november

Nytt OL-land

Första orientering någonsin i Bosnien med lokala orienterare, hur går detta ihop ?

Vi vaknar åter till en solig och lovande höstmorgon utan ett moln på himlen och

intar frukost inför det ”nya landet” för samtliga deltagare.

Zoran har varit här och snabbtitat en karta över staden i skala 1:5000. Det kommer att bli stads –och parkorientering och väldigt snabblopt. Segrartiderna ligger på drygt 17 minuter. Vinnare blev Mats Troeng och Suzy Larsson. Åter en dam som sätter alla herrarna på plats.

Med tanke på att Peo skall få ett nytt land, ”kryckandes fram” föreslår Per Samuelsson att en max.tid på 25 minuter skall beslutas. Detta föranleder ett stor muntration och efter moget övervägande går förslaget inte igenom så Peo får sitt nya land. Det 83:e (!) i ordningen.

Det fanns en hel del folk och bilar i ”tävlingsområdet”, men allt gick bra om man bortser från kontroll nummer 3 på korta banan, där man måste ta sig över ett ”Gunnebstängsel” för att kunna stämpla, eller helt sonika springa runt. Samtliga våra kontroller under tävlingen var bemannade med vakter, så även denna trodde jag och fick hjälp av ett par tjejer i 10-12 –årsåldern att stämpla mitt kort. Som ni förstår var vi på varsin sida av stängslet. Målet låg inne på idrottsplatsen och spurten var givetvis hela 400-metersbanan. Puh !

Vid start fanns en fotograf som plåtade varje startande på startlinjen. Vid lunchen kom han med färdiga foton som såldes för 1 Euro styck. Han gjorde förmodligen en bra slant denna dag.

Vi har 32 mil till Zagreb och dessutom en gräns att passera.

Ute på landsbygden och i småstäderna i Bosnien ser vi, förutom floden Sava förstås, som ser ut att förfölja oss, en hel del halvfärdigt byggda hus. Funderar över om de är nybyggningar eller om det skall vara så. En hel del splitter sen kriget går heller inte att missta sig på.

Tullen tog 37 minuter, många hade förstås tippat betydligt längre tid med tanke på inresan, och vinnare blev Margareta Sjöberg.

KROATIEN

Manja Vas bjöd på OL i bokskog
Det var kul och många log
Men att i bagaget ha sitt pass
Gör att man måste stanna på dass

Det är nu motorväg hela vägen till Zagreb och vi kommer fram till vårt hotell, en före detta boning för fredsbevarande styrkor, redan kl. 19.45. *Dock efter att ha missat hotellet i nästan en timme.* Ett stenkast från vårt viste ligger ett stort och fint hotell och här fann vi även en superb middag som var avsedd att avätas.

Som ni förstår så blev det åter en tidig kväll för oss som håller oss i stillhet så mycket som möjligt efter mörkrets inbrott. Sängen står bara bäddad till fram emot 23-tiden.

Taxin tar oss in till centrum, till gamla stan. Lite klättring upp i smala gränder och vi hittar vårt favoritställe. På väg dit dyker också andra höstöstare upp och gruppen utökas till 7-8 personer. Spårvagn och apostlahästar tar oss hem igen.

Torsdag 6 november

Ett oplanerat toalettbesök

Tidig frukost, kl. 07.00, eftersom vi idag åter skall hinna med två tävlingar i två olika länder. *Tävling nummer två är kvar från i fjol, då vi kom fram två timmar efter mörkrets inbrott.*

Molnen börjar skingras och det blir en fin dag, men lite kyligt kanske i solens strålar.

Så är vi på väg och det visar sig att vi skall åka en bra bit rätt upp i himlen innan vi kommer fram till en liten by, Manja Vas,

som skall vara vår orienteringsplats de närmaste timmarna. Väl uppe på hög höjd så försvann även solen, kan vi manne vara ovanför densamma ?

Tävlingen bestod av ”sling-OL” i bokskog med gruppstart, 12-15 man varje minut. Inga högre stigningar, men det var en ovanlig form av orientering och därför roligt. Vinnare blev Emil Wingstedt och Rune Rådeström. 90 personer kom till start.

Åter är det dags för fältnåttid även om vi satt inne och åt vår pasta denna gång till skillnad mot i Nestin.

Därefter skall vi ta oss ner för serpentinerna igen och det går självklart lite fortare än att ta sig upp. Vi avreser kl. 11.20 och är i skaplig tid framme vid gränsen mot Slovenien, en gräns som vi hoppas ska gå snabbt. Själv blir jag iskall när jag inte hittar mitt pass i bussen. Jag har troligen packat ned detta i ryggsäcken, som i sin tur ligger ilastad i ett proppfullt bagagerum. Vad göra ? Jag får tips om att om passpolisen kommer in i bussen så ska jag snabbt förpassa mig till ”muggen” och låsa in mig. Och naturligtvis kommer ”snoken” in och vill se våra pass. Själv är jag dödyst i mitt gömställe och allt går bra, han känner inte ens på den låsta dörren. Inom (parentes) så måste jag berätta att det är första gången jag själv råkar ut för detta även om det har hänt många gånger tidigare för andra personer under mina 23 år. Självklart låg passet i ryggsäcken visade det sig senare.

Den som tyckte allt var i sin ordning var Peo Bengtsson, som för första gången, enligt egen utsago, vann en gränspassering. Tiden förresten var drygt 15 minuter. Tacka passpolisen för det !

SLOVENIEN

Modern utrustning är väl bra
Men ingenting att ha
När man tider ska plocka ut
Blir allt ”kaputt” till slut

Vi kommer i ganska god tid, med tanke på mörkret, fram till Kranj och dagens andra löp. Här har arrangörerna tagit med sig eget elverk och digital modern utrustning ut till TC för att ta tiderna med. Behöver jag åter säga att några tider har vi fortfarande inte fått från denna tävling.

Ett roligt inslag var den mikrofon som också fanns vid starten och som Peo snart hittade och sedan hade jättekul när han ropade fram deltagarna till start under vissa kommentarer. Allt detta gick bra ända tills det att det mot slutet blev längre startmellanrum, då klarade han det inte längre, utan lämnade gladeligt över till undertecknad.

Någon påstod att terrängen var ungefär "som hemma", jag kommer inte ihåg vem det var och hemma kan ju vara på många ställen i vårt avlånga land. Terrängen var i vilket fall som helst spännande med inslag av "negativ terräng", det vill säga "runda stora gropar". Synd bara att mörkret snart gjorde sin påmint. Vinnare idag blev Emil Wingstedt, Kjell Einarsson, Rune Rådeström och Asta Sjöberg.

Så reser vi mot Ljubljana kl. 16.00, nu är det mörkt, för incheckning och middag på Hotell "M". Shopping – Tonys whiskey var slut – middag på hotellet i form av "Mixed Grill", "Palaschinka" (Pannkakor) och ett par öl för en hundralapp fick avsluta kvällen, åtminstone för min del.

Under denna natt hände det sig så att ett par av våra resenärer fick sällskap av en kraftigt berusad och spritt språngande naken ryss i sängen, som givetvis gått till fel rum.

Utgåendet organiserades med taxi till S:t James kyrka och promenad genom de gamla och mysiga stadsdelarna. Självklart tappas "Lill-Klas" innan vi hittar "vår" restaurang.

"Stora gruppen" avverkar ett bättre mål och vänder. Efter 17.45 sekunder dyker

"Lill-Klas" upp. Varifrån?... Jo, från "vår" restaurang, han satt i ett annat hörn...

Fredag 7 november

Ännu fler legendarer

Eftersom det är mer än 35 mil att åka idag, varav den sista biten på slingerväg, är det påbjudet tidig frukost. Alltså kl. 06.15 träffas vi vid frukostbordet. Avresan är satt till kl. 07.00, men ändrad tid av olika anledningar gör att vi inte kommer iväg förrän kl. 07.30. Vädret då, jo disigt och lite duggregn. Men när det väl börjar ljusna så klarnar det upp.

ITALIEN

Ha en sak i minne
Till gruppfoto behövs ej en halv timme
Men nu ska ni se på katten
Här ska tävlas ovanpå vatten

Inne i Italien, efter tullen, som tog 8 minuter, skiner åter solen från en klarblå himmel. Torill Svendsen vann dagens gränstips. Mycket motorväg, men vi ska inte vara allt för säkra på att vi hinner fram innan mörkrets inbrott.

Under serpentinvägen får vi dessutom stifta bekantskap med snö men kl. 13.30 kommer vi fram till TC i Asiago för tävling.

Men före tävling skall det ordnas med gruppfotofering, vilken alltid tar för lång tid, enligt min och många andras mening.

Bussresa till start, på toppen av den slalombacke som vi, vi som står vid målet, ser ovanför oss. Det hinner bli rätt mörkt innan sista man kommer till mål, men allt går i alla fall bra till slut.

Eftersom veteran-VM skall gå en halvmil härifrån nästa år, 2004, så var terrängen ganska spännande för de äldre och det vi-

sar sig vara som vanligt uppe i Dolomiterna, alltså tufft i skogen, men rent. Med tiderna var det lite si och så idag men segrare var nog Emil Wingstedt, Elin Dahlin och Jan Petter Laugen.

Strax innan bussens avgång startade årets nyhet, "SPRINTBUSSFEST". De som sprintade bäst hann dricka flera flaskor vin.

Det är incheckning kl. 17.00 på hotell "Paradiso" och just då så har "lappvantarna" från ovan verkligen börjat göra sig påminda.

Kl. 18.30 är det dags för en ny legendarin-tagnig. Det är dags för Jan Petter Laugen, Ronny Andersson och "trumpetaren" Anders Berglund att hälsas välkomna. Den sistnämnde fick blåsa sin egen välkomst-fanfar i en ny hemgjord plastwhiskeyflaska eftersom trumpeteten har försvunnit.

Det var en stor och uppsluppen gemensam middag, den sista tillsammans, och genom att vinet var gratis blev det riktigt fest av det hela. *Men, täten i sprintbussfesten (förutom "Trötter") hade inte så stor glädje av denna fest.*

Snön fortsätter att falla utanför fönstret när jag anfaller sängen redan vid 23-tiden.

Lördag 8 november

P-avgift 1500:-/buss

Mycket riktigt, det är ordentligt med snö utanför på morgonen, ett par decimeter, det snöar dessutom fortfarande och det är ett par grader varmt.

Kort resa till start och tävling på samma karta, fast ett annat område än under gårdagen. Kl. 08.30 ger sig de första iväg i snön, till startpunkten var det för övrigt inte snitslat utan "skyfflat". Någon vidare orientering, av kända skäl blev det inte. Men

ett par segrare fick vi i alla fall, nämligen Emil Wingstedt och Rune Rådeström.

Så här i efterhand vet vi att världscupen i längdåkning som skulle arrangerats i Asiago i december fick inställas på grund av snöbrist. Varför skall det vara så orättvist ?

Resan mot Venedig påbörjades efter lunch kl. 12.45. Undrar just hur serpentinvägarna ser ut nu i snömodden ? Det visar sig inte vara så farligt, vi behöver inte åka så långt utför förrän snön var helt borta.

Innan man hamnar i Venedig så kommer man till Mestre. Nu är det så att det kostar pengar att parkera innanför en viss gräns som går strax utanför Mestre. Förra året visste vi inte detta utan fick parkeringsböter utanför hotellet. Chocken kom när man skulle betala. Före kl. 18.00 kostar det, omräknat i svenska pengar 1500:- och efter denna tid 45:-, och detta per buss. Inte kul!

När vi kommer till Venedig för att släppa av de som skall springa direktanmälan har det börjat att ösregna nu istället. Övriga åker tillbaka till Mestre och välkända hotell "Lugano" dit vi kommer fram kl. 15.30. Bara att ladda för den sista hotellnatten.

Det var ett 20-tal som sprang den öppna tävlingen idag, men några resultat kan jag tyvärr inte meddela.

In till Mestre på kvällen för att söka en pizzeria, medan en hel del tog tåget in till Venedig för att se sig om i söndagens tävlingsområde.

Tidigt sänggående igen !

Söndag 9 november

Thure fastnar i hissen

Min rumskompis Tony Millbrant skall upp tidigt eftersom han, tillsammans med Dag-

Steinar Ragvin, skall bege sig till flygplatsen i Treviso för att åka hem. Redan kl. 06.00 åker dom. Bara att stiga upp och inta den som vanligt enormt ”fina” italienska ”skorpfrukosten”.

Det hände även en annan incident på morgonen. Thure Lundberg lyckades med konststycket att bli fast i en hiss i cirka 10-15 minuter.

Här kommer limerick angående detta:

Brommas H 85:a en riktig filur é
Skojar och skämtar och aldrig sur é
Men i Venedig blev det en miss
Han fastna i hotellets hiss
Ge hit en hammare och mejsel skrek Thuré

Janne Eriksson och jag själv tar sedan tåget till Venedig och båt, eller ”vattenbåt” som Ulla Engelby skulle ha sagt, till TC som åter ligger borta vid sporthallen.

Jag har glömt att berätta om att vädret helt otippat, med tanke på hur det sett ut de senaste dagarna, är soligt och fint.

Alla som varit och tävlat här vet hur det går till och hur det verkligen gick till att ta sig fram snabbt visste framförallt de våra som tog pallplatser. Segrarna i båda elitklasserna gick till oss genom Emil Wingstedt och Sofia Olsson. Dessutom vann Maud Sundén D 55 och Anders Berglund H 55 På silverplats hittar vi Rune Rådeström i H 60 och Mats Åberg i HB-2. Brons togs av Suzy Larsson D 35, Gunnel Månsson D 50, Erica Conrad D 60, Nils Schmiedeberg H 35 samt Sivert Axelsson H 65. Lagtävlingen vanns av WWOP.

I år igen så ser vi legendartröja nummer 86 på en person. Den sitter på en ungrare som heter Molnar och tröjan tillhör egentligen Hege Mårtensson. Nu ska Peo och Per Samuelsson gå vidare med detta och se till att tröjan inte kommer att användas på fel person igen.

Janne Eriksson och jag tar tillfället i akt medan vi väntar på löpare att inhandla varsin cappuccino på en uteservering. De kostar 56:50 styck omräknat i svenska pengar. Snacka om ”turistfälla” och den ramlar man rätt i. Ridåfall !!!

Ett 20-tal försvinner mot olika flyg och den första bussen kommer iväg från hotellet

Kl. 14.40, ungefär en halvtimme innan den andra ger sig av mot Rostock, 126 mil norrut.

Som vanligt går färden via Vicenza, Verona, Bolzano, Brennerpasset (som vanligt i mörker), Innsbruck, München, Nürnberg och Berlin fram till Rostock.

Matstopp i en timme utanför München kl. 21.15 och så bara vidare.

Man försöker sova under en del av resan, vi har blivit lite bortskämda av sovbusarna de senaste två åren men det ska väl gå bra. Efter vägen släpper vi också av våra tyska resenärer på lämpliga ställen.

Och tro det eller ej, när Rostock är i sikte så är det redan....

Måndag 10 november

Vi hann till Stockholmståget

...måndag och klockan är bara 07.30. Den andra, ”lustiga bussen”, finns redan på plats. Det var planerat att vi skulle överskeppa kl. 10.00 men nu kunde vi istället ta kl. 08.00-färjan ”Dronning Margarethe”.

Kl. 10.30 backar vi in till Gedser, kanske på grund av lågvatten.

Kommer till Köpenhamn kl. 12.30 och landar i Malmö via bron kl. 13.00. Broavgiften var förresten 1350:-/buss.

Vilken tur för oss som ska till Stockholm, dels att vi hinner med 8-färjan och dels att

vi kommer till Malmö i tid. Vårt tåg går nämligen kl. 17.12, så vi har "bara" drygt 4 timmar att "slå ihjäl". Med förköpsbiljett kan vi ju heller inte byta tåg.

Vad gäller avtackningar och farvälkramar blev det inte så mycket, åtminstone inte mellan de två bussarna eftersom den andra bussen stack iväg när vi kom till Malmö. Jag tycker i alla fall att det var dåligt, vad tycker du ?

Utan försening så kommer tåget till Stockholm C kl. 21.40.

Av någon anledning dyker Terje Gudbrandsens bil upp på McDonalds i Falckenberg och det är dags för mig att samla ihop 10 stycken, bagar med mera plus ett stort antal plastpåsar med inköpta varor.

Avslutning

Några rader bara som avslutning.

För det första så har allt blivit så mycket modernare när det gäller tidtagning, så modernt att man inte ens klarar av det. Det är tur att vi har Janne Eriksson med oss på resan. Janne får tätt som oftast springa runt och fråga vilken tid vederbörande hade, och det fick han göra många gånger.

Tack förresten Janne för ditt uppoffrande arbete. Det gjorde att jag själv inte behövde tänka så mycket på resultat med mera, utan kunde i lugn och ro få tävla istället. TACK !

För det andra så är det helt fantastiskt att över 20 av resenärerna klarade av minst 17 tävlingar under resan utan att bryta någon.

För det tredje så glömde jag att fråga Inge-
mar hur många mil vi åkte. Men jag har i efterhand tittat lite själv och kommit fram till att "raka spåret" så att säga mellan våra landningsställen ger en sammanlagt längd av 486 mil. Då har jag räknat från Eksjö till Malmö. Lägg där till lite svängar hit

och dit så kommer vi att hamna en bra bit över 500 mil. Lite ändå men tanke på de senaste åren. År 2000 reste vi nämligen 720 mil, 2001 1000 mil och 2002 930 mil.

För det fjärde, tack till min rumskompis och "väckare" Tony Millbrant. Tony som jag känt ända sedan vi började med orientering runt 1956.

För det femte vill jag framföra ett stort tack till alla fyra chaufförerna, ingen nämnd, ingen glömd. TACK !

För det sjätte, TACK givetvis också till Peo och Ulla som såg till att allting fungerade trots att vi var så många resenärer. Ganska otroligt att alla fick plats på samma ställe, utom vid ett tillfälle.

Nästa gång

Peo har preliminärt planerat resan 2004 i stort och den planeringen hittar du senare i texten på egna sidor.

Vi kanske ses då !!!

Gustavsberg i december 2003/januari 2004

Janne Dahlgren

Lite extra...!

Den mest kände av våra resenärer (Peo får ursäkta) var väl den från i höstas nykorade världsmästaren Emil Wingstedt.

I SkogsSport 1976 fanns följande att läsa om den blivande stjärnorienteraren:

Rekordung debut

I förra numret presenterade vi den äldste orienteraren (det var då det), 77-åriga Val-

frid Göransson, Laholm. Nu undrar vi ?
Var det världens yngste skärmlätare som
gjorde debut i Årsundas tävling.

Emil Wingstedt heter han, satt i mamma
Margaretas bärsele runt direkteanmälningss-
banans två kilometer - och sov halva tiden!

Emil är nämligen bara ett år, fyllde veckan
efter tävlingen. Han besvärades enligt upp-
gift av barra i blöjorna under loppet...

Storebror Mattias är stora karln redan, fyra
år. Men så gick han också själv hela banan
med kompass och kartfordral.